

Jasminka Babić

NOVOUREĐENI MEŠTROVIĆEV ATELIJER

Galerija Ivana Meštrovića, Split

Otvorenje: 26.01.2006.

Autori koncepcije: Igor Maroević, Guido Quien,
Dalibor Prančević;

Suradnica: Maja Šeparović

Projekt unutrašnjeg uređenja: Vinko Peračić

Tridesetih godina prošlog stoljeća Ivan Meštrović je na južnoj padini Marjana sagraadio sebi i svojoj obitelji reprezentativnu palaču. Njezina rezidencijalna funkcija promijenjena je 1952. godine, kada je ubrzo nakon potpisivanja Darovnog ugovora otvorena Galerija Ivana Meštrovića.¹ Građevina je izvana uglav-

nom sačuvala svoj izvoran izgled sve do današnjih dana, dok je unutrašnjost doživjela promjene uslijed prilagodbe prostora u izložbene dvorane. Današnji stalni postav datira iz 1998. godine, kada je Galerija otvorena nakon punih sedam godina. Tada je u postav uključena glavna zgrada, dok se za otvaranje

¹ Darovni ugovor je potpisan 31. siječnja 1952. godine (Arhiv Galerije Ivana Meštrovića), a već u travnju je postavljen zahtjev za uređenje Galerije i Kašteleta (Pismo dr. Cvite Fiskovića tadašnjem ministru dr. Milošu Žanku, Arhiv Konzervatorskog zavoda Dalmacije u Splitu, 1955., br 356/52).

Atelijera za modeliranje gline čekalo do danas. Atelijer je nakon zahtjevne sanacije sjevernog zida te unutrašnjeg preuređenja otvoren 26. siječnja ove godine.

Atelijer za modeliranje gline sagrađen je kao zasebna građevina smještena u parku, istočno od glavnog prilaznog stubišta. To je bio jedan od tri Meštrovićeva atelijera u Splitu: onaj za obradu drva nalazio se u prizemnoj dvorani u jugoistočnom uglu palače, koja je danas dio stalnog postava Galerije namijenjen prezentaciji radova sakralne tematike. Atelijer za obradu kamena sagrađen je izvan kompleksa palače, južno od prilazne ceste. Danas je sačuvana jedna od izvorno dvije građevine, ali je u privatnom vlasništvu i nije dio Fundacije Ivana Meštrovića. S obzirom na navedeno, vrijednost atelijera za modeliranje gline je iznimna jer se on nameće kao jedini prostor koji nam danas može predstaviti svoju izvornu funkciju.

Muzeološka koncepcija se osnovnim principom nastavlja na karakteristike stalnog postava Galerije. Broj izložaka u atelijeru je reduciran, te je rezultat vrlo jednostavan, „čist“ i pregledan prostor. Impozantnim gipsanim modelima karijatida suprotstavljeni su radovi manjih formata izloženi u različitim materijalima, čime se nastojao prikazati i proces nastanka rada.² Kako u tekstu u deplijanu naglašava Dalibor Prančević, kao vrlo značajna premisa novog postava nametnula se “dinamika kreativnog procesa”.³ U tom smislu je u postav uključena i projekcija vrlo zanimljive nemontirane verzije dokumentarnog filma *Meštrović - Indijanci* iz 1928. godine.

² Trenutno su postavljene dvije biste Vlahu Bukovcu iz 1908. godine, jedna u gipsu, druga u bronci.

³ *Atelijer za modeliranje gline*, deplijan izložbe, (ur.) Igor Maroević, Split 2006.

Najzanimljiviji, a ujedno i najzahtjevniji segment novouređenog Atelijera je njegova mogućnost transformacije u izložbeni prostor namijenjen povremenim prezentacijama projekata vezanih uz rad Fundacije. Po projektu

arhitekta Vinka Peračića (koji je ujedno i autor Projekta unutrašnjeg uređenja i stalnog postava Galerije) konstruirane su pomične stijenke - zastori koji po potrebi prekrivaju Meštrovićeve skulpture i stvaraju čistu zidnu plohu. Vrlo jednostavno i arhitektonski efekt-no rješenje dalo je Galeriji novi fleksibilan prostor koji otvara značajne kreativne mogućnosti. Na Galeriji, odnosno Fundaciji Ivana Meštrovića jedino ostaje da dano opravda kvalitetnim i učestalim projektima.